

Op eigen kracht

Linda Huijsmans

Boeken over loopbaanplanning en carrière zijn vaak boeken met oplossingen. Ze zijn geschreven voor drukke mannen en vrouwen die meer willen weten over een concreet onderwerp en snel resultaat willen zien. Of het nu over timemanagement gaat, het leiden van een afdeling, promotie maken of een balans vinden tussen werk en privé, er is altijd wel een boek of een goeroe die weet hoe je dat aanpakt.

Maar als de problemen in het leven van een drukbezette manager heel persoonlijk worden, ligt dat opeens anders. Dat merkte Leonie van Mierlo. Zij was het prototype van zo'n moderne carrièrevrouw die het goede leven leidt met een goede baan, leuke vrienden, mooi huis, stoere cabrio en geld genoeg voor alles wat ze verder nog wil. Een happy single kortom, die alles had wat haar hartje begeerde en alleen nog op zoek was naar die ene 'soulmate' om haar leven mee te delen. Tot zover niets bijzonders. De wereld van deze controlfreak komt echter op zijn kop te staan als ze onverwacht zwanger blijkt te zijn. Ze wil geen relatie met de vader van het kind en hij is niet bereid om voor een kind te zorgen. Dat stelt haar voor een duivels dilemma. Ze is 40 en wil graag kinderen, maar om dat als alleenstaande moeder te doen past niet in haar carrièreplanning. Wat nu?

Bij gebrek aan handboeken, zoekt Van Mierlo zelf naar een antwoord en doet dat op een allerm minst gebruikelijke manier. Ze schreef de autobiografische roman *Uit Verwachting* over haar ervaringen in die periode waarin haar de regie over haar eigen leven uit handen werd geslagen.

De vrees dat we te maken hebben met een 'schrijf-het-maar-lekker-van-je-af-werkje' verdwijnt na het wat aarzelende begin. Een literair hoogstandje is *Uit Verwachting* zeker niet, en het stempeel 'roman' is wat hoog gegrepen, maar de manier waarop Van Mierlo haar verhaal vertelt is overtuigend en af en toe aangrijpend. Leonie heet in het boek

De hoofdpersoon komt er achter dat rationele planning in het leven een heel betrekkelijk hulpmiddel is en dat je uiteindelijk alles zelf moet doen.

Nikki en de goededoelenorganisatie waar ze als communicatie-

manager werkt kreeg een andere naam, maar verder is het een authentiek verslag van Van Mierlo's eigen emoties en ervaringen. Ze moet zelf antwoord geven op de vraag wat haar te doen staat. Daarvoor moet ze haar eigen gevoelens serieus nemen en dat is ze als succesvolle zakenvrouw niet gewend.

Langzaam maar zeker geeft die rationele, zelfbewuste manager zich over aan de onvermijdelijkheid van de situatie. Ze laat zich door een vriend zelfs verleiden tot een therapeutische sessie in een park waarbij ze door middel van opstellingen moet 'voelen' wat ze nu werkelijk wil. Het is het begin van een mentaliteitsverandering die consequenties zal hebben voor de manier waarop zij naar zichzelf kijkt en haar leven en werk vormgeeft.

Ze besluit het kind te houden en er in haar eentje voor te gaan zorgen. Ze heeft romantische dromen van haar en 'Vlokje' in de speeltuin, maar blijkt verbaazingwekkend naïef als het gaat om de praktische zaken rondom geboorte en zwangerschap. Terwijl daar toch genoeg hulpboeken over te vinden zijn.

Helaas loopt het sprookje minder goed af dan gehoopt, als de arts constateert dat het hartje van Vlokje niet klopt. Een miskraam komt bij een op de vier vrouwen voor, constateert de schrijfster quasi nuchter, maar ook voor Nikki stort de wereld in. Niet alleen omdat ze haar kind verliest, maar ook, zo redeneert ze achteraf, omdat haar leven zich wederom niet aan haar planning houdt. De keuze was moeilijk, maar toen ze die eenmaal gemaakt had ging ze ervan uit dat ze verder kon gaan met plannen en dat valt tegen.

De rouwverwerking brengt haar tot het inzicht hoe betrekkelijk het 'modern existentialisme' is, zoals Van Mierlo dat in een interview noemde: 'In onze maatschappij is iedereen verantwoordelijk voor zijn eigen geluk, maar veel dingen heb je niet voor het zeggen.'

Toegankelijkheid ★★★★★

Toepasbaarheid ★★★★★

Toegevoegde waarde ★★★★★

